

עפ"ג 20/09/17341 - אמיר ابو עליון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

11 בנובמבר 2020
עפ"ג 20-09-17341 אבו עליון נ'
מדינת ישראל

לפני כבוד סגן נשיאו, השופט אליהו ביתן
כבוד השופטת גילת שלו
כבוד השופטת יעל יטב
המערער:
נגד
המשיבה:
nocchim:

המערער ובאת-כוחו, עו"ד אסתר בר ציון

ב"כ המשיבה, עו"ד מורן גז

פסק דין

המערער הורשע על פי הודהתו בעבירה של גידול סם מסוכן לפי סעיף 6 בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש],
תש"ג-1973.

כתב האישום המתוקן שבעובdotio הנאשם הודה מתאר, שבמהלך שנת 2017, הנאשם גידל במשך חודשים וחצי 157
שתיי קנבוס בתוך מתחם בחצר ביתו, משקל הסםalto שלם בעת תפיסתם היה 7 קילוגרם.

שירות המבחן הגיע מספר תסקרים על המערער בהם צינו בין היתר הדברים הבאים - המערער בן 34, נשי ואב ל- 4
ילדים בגילאי 5-10.5 שנים. מתגורר עם משפחתו בפזרה הבדואית. טרם מעטרו לא עבד באופן רציף ומסודר, ונעזר
בקצבאות המוסד לביטוח לאומי הנינתנות לאשתו ולבתו הבכורה על רקע מצבן הבריאותי. המערער ספר שהמניע
לביצוע העבירה הוא הרוץ להרוויח כסף. הכיר בעיניות ובנצל הפוטנציאלי הכרוך בעבירה, אך נתה למזרע ולטשטש.
שירות המבחן התרשם מהערער מעוניין להתרחק מארוח החיים המוכר לו ולשקם את חייו באזורי הצפון והמליץ על
דחיית הדיון. במהלך תקופה הדחיה המערער שולב בקבוצה טיפולית בצפון הארץ, הגיע למפגשים ועמד בזמןניים. עם
этא התקשה לשתף בתכנים מעולם ולקחת חלק פעיל בקבוצה. לאחר תקופה דחיה נוספת שירות המבחן חזר על
התרשמותו כי המערער מבטא רצון אמיתי לקחת חלק בהליך טיפולי והמליץ להטיל עליו של"צ וצו מבחן לשנה.
בתסaurus נוסף צוין כי מצב רווח של המערער ירוד בשל הבנתו כי הוא עלול להישלח למאסר והוא אף חזר להתגורר
בסביבתו המקורית בדרום הארץ, כדי שתהיה למשפחתו סביבה תומכת אם וכאשר ישלח למאסר. בתסaurus האחרון דווח
כי הקשר עם המערער נותק. הוא סירב להשתלב בקבוצה טיפולית בדרום ולא הגיע למפגשים הטיפולים בצפון. שירות
המבחן נמנע מהמליצה טיפולית.

בית המשפט ציין בפתח הדיון כי המשפט התארך בשל דוחיות רבות, חלקן לבקשת שירות המבחן וחלקן לבקשת
ההגנה ושל אי התיאצבות המערער או בא כוחו, צוין שהמערער נמנע להתייצב לקריאת גזר דין והוא צריך להפעיל צו

עמוד 1

הבאה נגדו. לגופו של עין, בית המשפט עמד על חומרת עבירות הסמים ועל מדיניות הענישה הנוגגת; הפנה לפסיקה; סקר את נסיבות ביצוע העבירה; וקבע כי מתחם העונש ההולם נع בין 12 ל- 30 חודשים מאסר בפועל. אשר לעונש המערער, בית המשפט ציין את עברו הנקוי של המערער ואת הزادתו, שיחסה זמן שירות, ציין את נסיבות חייו של המערער לרבות מצבן הבריאותי של אשתו ובתו, ואת השילכות המאסר עליו ועל משפחתו, ולכך בחשבו את המאמצים שהמערער השקיע בעת שהוא משולב בטיפול ואת ניסיונותיו לקיים אורח חיים נורמלי, והתייחס לחילוף הזמן מעת ביצוע העבירה. ומנגד, ציין את העובדה שבוסףו של יום המערער דחה את האפיק הטיפולי שהוצע לו וחדל לשתף פעולה עם שירות המבחן. ובמסגרתו של דבר החליט שעונש המאסר של המערער יהיה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם וגזר על המערער 13 חודשים מאסר בפועל, מסרים על תנאי, קנס בסך 4,500 ₪ ופסילה בפועל מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 90 ימים.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טענתה שהווטל על המערער חמור ויש להקל בו. טענותיה מתייחסות למתחם העונש ההולם שנקבע; לבחירת בית המשפט להתייחס לפסקי הדין המסתויימים שהובאו בגין דינו כקינה מידית לעונש של המערער; לחומרה שבית המשפט ייחס לנסיבות הקונקרטיות של המקהלה; וכן, למשקל שבית המשפט ייחס לננתונו ונסיבותו של המערער; למאציו שיקומו; ולפגיעה שתיגרם למערער ולמשפחתו משליחתו למאסר; לטענותה, העובדה שבית המשפט בิกש מיזמתו, פעםם, חוות דעת על האפשרות שהמערער ישא את המאסר שייגזר עליו בעבודות שירות נתעה בלב המערער ציפיה סבירה שזהו העונש הצפוי לו; היא הדגישה שזו הרשותה הראשונה של המערער וכיינה שהמערער ששה במעצר חדשניים ולאחר מכן היה במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך ארבעה חדשניים; וביקשה להעמיד את תקופת המאסר של המערער על 9 חודשים ולקבוע שהמערער ישא את המאסר בעבודות שירות.

ב"כ המשיבה טענה שהוונש שהווטל על המערער סביר ואין להתערב בו. לטענותה, פסקי הדין עליהם הסתמך בית המשפט كما יכולם לשמש נקודת התיאחות לעונש הראו' למערער, שענינו דומה בהחלט למקהלה של "אםسلم" שהוזכר בגין דינו של בית המשפט كما. עוד טענה, שבקביעת העונש יש לתת משקל לכמות הגדולה של שתלי הסם שהמערער גידל, ושאין בעובדה שבית המשפט ביקש פעםם חוות דעת המומונה על עבודות השירות ביחס לכשירות המערער לשאת מאסר בעבודות שירות, כדי להצדיק הקלה בעונשו של המערער.

עיננו בהודעת הערעור, בכתב האישום, בתסקרי שירות המבחן, בפרוטוקולי הדיונים בבית המשפט كما ובגזר דין של בית המשפט كما, ושמענו את טיעוני הצדדים, ובאננו למסקנה כי יש להקל במידת מה בעונש המאסר של המערער.

שימוש בשם הוא רעה חולה. נזקי לפרט ולהברה מובהקים. רוב מדיניות העולם משקיעות משאבים למלחמה בו. השימוש במסים, כולל באלה המוגדרים קלים, עשוי לגרום לתלות, שבturnera עלולה לפגוע בתפקוד, להשפיע על התנהלות המשמש במוגלי חייו השונים, ולהביא לכך שהוא יכול לנצל על משפחתו ועל החברה. באופן כללי, צריכה סמים קשורה גם בעברינות ובחשיפת הציבור לעבירות רכוש ואלימות לצורך השגת כסף מהיר לריכשת הסמים, והוא פוגעת בחברה בכללה ומחלישה אותה. מילא, מי שגדל סמים לצורך הפטצתם, תורם לצירתן ולהתגברותן של הפגיעה האמורית. יצור סם הוא מהחמורים שבUBEירות הסמים, שכן הוא גורם להכנסת כמות סם חדשה לשוק הסמים,

שקדום لكن לא הייתה בו. זהו הצעד המרכזי והמשמעותי שבתהליך הפצת הסם, הוא הבסיס שבלעדיו לא יכולים להתקיים השלבים הבאים של שרשרת הסם.

"המאבק ברגע הסמים צריך להיות מכוון גם נגד השימוש בסמים קלים ובפגיעהם של אלה ביחידים ובחוסנה של החברה יכולה אין להמעיט". (ע"פ 20/06/2000 **מדינת ישראל נ' ויצמן ואח'** (פורסם בנבו, 20/7/20)).

מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות הסמים החמורים, דוגמת גידול סמים וסחר בהם, הינה מאז ומתמיד של החמרה, ובשנים האחרונות הדבר קיבל דגש מיוחד גם בגין הסמים המכונים "קלים". והכללו הוא, שבUberות אלה הבעורה ניתנת לainteres הציבורי ולעקרון ההלימה בעוד האינטרס של הנאשם מקבל משקל משני.

העונש הקונקרטי בעבירות הסמים מושפע בעיקר מסוג הסם וממותו ומנסיבות ביצוע העבירה. וכך, המערער גידל 157 שתיל קנביס במשקל נטו של 7 קילוגרם. מדובר בכמות גדולה של שתילים שבסיוף תהליכי הגידול ניתן להפיק ממנה סם בכמות גדולה הרבה יותר מאשר שהיה בשלב בו נתפסו השתילים.

כברוב העבירות גם בעבירות סמים ניתן למצוא פסק דין שהעונש שהוטל בהם חמור מזה שמטול בדרך כלל ופסק דין שהעונש שהוטל בהם קל מזה שמטול בדרך כלל. לא אלה ולא משלפיהם את הנטייה העונשי המרכזית. ומעין בפסקה עולה כי מתחם העונש ההולם שנקבע בבית המשפט כמוינו חריג מהמקובל. (ראה והשוואה רע"פ 314/16 **גיא בן צבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.02.16); רע"פ 666/20 **רון עמרם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.02.2020); רע"פ 8563/18 **אנטונ שרפוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 12.12.18)).

אכן, נסיבותו של המערער מורכבות. הוא בעל משפחה. יש לו חמישה ילדים. הוא המפרנס היחיד במשפחה והוא מתנסה למצוא עבודה בה יוכל להתמיד לארוך זמן. והמצב הכלכלי שלו דחוק. ואולם, אין בכלל אלה כדי להצדיק גידול סמים לשם מכירתם, תוך גרימת פגעה לפרטיהם ולחברה. עבירות של גידול סמים וסחר בהם מבוצעות לשם השגת רווח כספי. בחילק גדול מהמקרים הנאשימים המבצעים את העבירות זkokים לכסף לצרכים כאלה ואחרים. התחשבות במניע זהה להקלת בעונש תפגע במרקם מרכזי של הענישה בעבירות אלה והוא הצבת תג מחיר גבוהה אל מול הפיתוי להשתתך רווח כספי כל.

יש ממש בטרוניותו של המערער בדבר שליחתו למונונה על עבודות השירות, בעיקר בפעם השנייה, בדיון שהתקיים ביום 14.1.20, לאחר שככל התמונה עמדה בפני בית המשפט. ואולם, בית המשפט הבahir כי אין בכך כדי להuid על העונש שייגזר על המערער, אף נקבע בפסקה כי אין בהחלטה להורות על קבלת חווות דעת של המונונה על עבודות שירות כדי להקים אינטראס ציפייה בר הגנה (ראו ע"פ 14/1438 **בראזי נ' מדינת ישראל** (26.3.14)). בעניינו, נוכח נסיבות החומרה, ובעיקר כמות הסמים הגדולה וופוטנציאלית הפגיעה הציבור הטמון בה, אין מקום להטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, והעונש הראו הוא אסור לריצוי מאחוריו סורג וברית.

לצד דברים עקרוניים אלה, לעולם הענישה היא אינדיבידואלית ומוספעת מנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה. וכך, גידול הסם לא היה הכרוך בהקמת תשתיות מיוחדת, המאפשרת גידול מחזורי של סמים. הסמים נתפסו בשלב מוקדם של

גידולם. מאז ביצוע העבירה חלפו למעלה מ-3 שנים. המערער הודה מיד במעשה. המשפט נמשך זמן רב מהרואו. המערער נעצר לתקופה מסוימת ולאחר כך הוא שחה בתנאי מעצר בית למשך למעלה שלושה חודשים. הוא בן 37. אין לו הרשעות קודמות. הוא השתתף בטיפול במסגרת שירות המבחן ונקט בצדדים משמעותיים לחולל שינוי בחיו, כולל מעבר מגוריים לצפון הארץ. ובנסיבות אלה החלתו להעמיד את תקופת המאסר בפועל של המערער על 10 חודשים בגין תקופת מעצרו.

יתר הוראות גזר הדין יעדמו בעין.

על המערער להתציב ביום 13/12/2020 בשעה 00:08 בכלא דקל במתחם בתי הכלא בבאר-שבע, או בכלא אחר, על פי הוראת שב"ס.

כל תנאי השחרור הקבועים לערער, יעדמו בעינם עד להתיצבותו לנשיאות מאסרו.

ניתן והודיע היום כ"ד חשוון
תשפ"א, 11/11/2020 במעמד
הנוכחים.

אליהו ביתן, סגן נשיאה גילת שלו, שופטת יעל יטב, שופטת